

i, m. e f. (vocale) i, m.; deveto slovo talijanske abecede; kod Rimljana označivao je vrijednost jedinstva, koje se je sa dodatkom povećavalo do četiri: na pr. I (jedan), II (dva), III (tri), IIII (četiri); katkada je značio i 100; (fig. e fam.) *mettere i punti sugl' i*, ne zaboraviti nijednu sitnicu, iskazati svim jasno svoju misao; *dritto come un i*, uspravan kao svi-jeća.

i', art. *mpl.* V. il.

i', pron. pers. (apòcope di *io*), ja.
iadi, *fpl.* (astr. e mit.) V. pléadi.

iarda, f. V. yard.

iaro, m. (pianta) kozlac. kozlić.

iatagàn, m. jatagan.

iato, m. (gram.) zijevo (tvrdi susret suglasnika između dvije riječi i zvuk koji proizvodi).

iattanza, f. hvalisanje, razmetanje.

iattura, f. nesreća, zlo, belaj.

ibèrno, ag. (arc.) zimski.

ibi e ibis, m. (uccello) ibis.

ibidem, av. (lat.) ibidem.

ibrido, ag. meleski, od dvije različne vrste, fele, mješovit.

icàstica, f. iznošenje, predstavljanje realnosti.

iceasse o iccase, m. slovo x; *gambe a* —, noge poput x, ikseri, krive noge; *chi ha le gambe a* — krivonog.

icènumone, m. (mammifero) ih-neumon, Faraonov pacov; (in-setto) potajnica, promčika.

icnografia, f. (archit.) horizontalan presjek, plan neke zgrade; vještina crtanja planova.

icona o icone, f. ikona, svetačka slika.

iconoclaste e iconoclasta (-sti), m. (stòr.) ikonoborac, protivnik ikona (bizantinski rušitelj svetačkih slika u VII. vijeku).

iconografija, f. ikonopis, slikopis (spis o slikanim ili urezanim slikama, osobito o poprsjima, slikarijama).

iconologia, f. (lett.) ikonoslovje, slikoslovje (tumačenje alegoričkih slikâ).

icore e icòre, m. (mit. e med.) krv

bogova; (dei tumori) gnoj; (del sangue) krvna surutka, gruševina.

icosaedro, m. (geom.) dvadesete-rac.

idàtide, f. (med.) mjehurasti, vodeni puljak.

iddia, f. (lett.) božica.

Iddio, m. Dio.

idèa, f. (conchetto) pojam, ideja; (pensiero) misao, domisao; (intenzione) namjera; cilj, plan; (somiglianza) sličnost, nalikovanje; površno spoznavanje; (ideale) uzor; *ma neppur l'* —, ni pomisliti; *nemmeno, neanche per* —, ni za oko; *-e strampalante, stravaganti* čudne, neobične ideje; *avere* — *di*, imati namjeru, namjeravati; *non ha* — *alla pittura*, nema smisla za slikarstvo; *ho in* — *di non accettare*, u namjeri mi je da ne prihvatom; *che ti è venuto in* —?, što ti je na um palo?; *formarsi un'* — *di*, predstaviti si, zamisliti (što); *l'* *ha fatto di sua* —, to je učinio iz vlastite pobude.

ideale, ag. uzoran, idealan; zamišljen; savršen. || m. uzor, ideal; savršenstvo.

idealismo, m. idealizam (sistem koji postavlja ideal kao načelo upoznavanja bića).

idealista (-sti), m. idealist, privrženik idealizma.

idealisticco (-ci), ag. idealističan.

idealità, f. idealnost.

idealizzare, v. a. idealizirati, dati idealan karakter nekome ili nečemu.

idealmente, av. idealno, savršeno.

ideare (*idèo*), v. a. naći i razviti u pameti ideju o nečemu; zamisliti, predstaviti si, stvoriti ideju.

idem, av. (lat.) idem, isti, isto; (scol.) — *per* —, jedno te isto, uzaludno ponavljanje.

identicamente, av. istovetno, jednako.

identificare (*identifico*, -chi), v. a. (lett.) istovetiti, poistovetiti, utvrđiti, utvrđivati istovetnost, identificirati.